





Дмитро Белянський Україніссімо

Ми всі сьогодні стали схожими один на одного - думаємо однаково, говоримо про одне і те ж, ставимо подібні запитання і з різницею в кілька днів приходимо до схожих висновків. Наше сьогодні стало спільним, тому що війна і є нашим сьогоднім. Чи стане таким же спільним - майбутнє? Образ майбутнього, який формується зараз у голові кожного українця, загальний для всіх чи все ж таки різний? Чи всі згодні з тим, яким спільне майбутнє має стати і у який спосіб його досягти?

We've all become very similar to each other now - we think the same way, we talk about the same thing, we ask the same questions, and we come to the same conclusions a few days apart. Our present has become shared. Because war is our common present. But is the future we all envisage a common one? Is the image of the future that is being formed now in the head of every Ukrainian the same common one or different depending on the individual? Do we all agree on what kind of future we want and how to achieve it?



